

Vandaag is het is 4 mei 2014. We zijn hier met z'n allen naar toe gekomen om de slachtoffers te herdenken van de Tweede Wereldoorlog. Dit doen we elk jaar met pijn in ons hart. Dit is het begin van mijn verhaal.

De Oorlog

De oorlog was een ramp..
Zoveel mensen in een concentratiekamp.

Zoveel verdriet
Dat niemand geniet.
Kinderen willen dit niet!

Iedereen is bang
Want de oorlog duurt veel te lang.

Geen eten
Geen familie
Dorst hebben en bang zijn.

Niemand voelt zich fijn.
Hitler hield iedereen aan de lijn.

Wat staat ons morgen te wachten?
We smachten naar goed nieuws.
Is het nu voorbij?
Iedereen wil vrijheid terug.

Nu de oorlog voorbij is zien mensen elkaar weer.
Ze willen steeds meer.

Hitler gaf zich over.
Wat allemaal begon, is nu gelukkig weer voorbij.